

piątek, 05.02.2021

We wspomnienie św. Agaty poświęć sól, wodę i chleb

W naszym kościele 5 lutego we wspomnienie św. Agaty poświęcisz sól, chleb i wodę. W jakim celu? Za wstawiennictwem świętej mają one chronić nas i nasze domostwa, mieszkania od niebezpieczeństw pożaru i od innych przeciwności. Poświęcony chleb matki ofiarują dzieciom, gdy te opuszczają dom rodzinny wyjeżdżając do szkoły lub na emigrację. Zdarza się, że kierowcy poświęcony chleb umieszczają w swoich samochodach. Dlaczego poświęca się sól? Tłumaczy to piękna legenda związana ze św. Agatą. Przed przeszło trzystu laty w krakowskich składach niedaleko Bramy Grodzkiej wybuchł groźny pożar, miasto uratowała od zagłady pewna stara żebraczka, rzucając w płomienie sól św. Agaty, co sprawiło, że ogień zgasł. Chciała by rajcowie miejsca ufundowali kościół ku czci tej, której zawdzięczali ocalenia miasta. Rajcy zobowiązali się do wybudowania świątyni, jednak nie dotrzymali słowa. W pożarze z 1655 – spłonęły doszczętnie przedmieścia wawelskiego grodu, podpalone przez szwedzkiego najeźdźcę – dopatrywano się kary za niedotrzymanie obietnicy. Kościoła pod wezwaniem św. Agaty nie ma w Krakowie do dzisiaj. W „Żywotach Świętych Pańskich na wszystkie dni roku” z 1937 r. czytamy: „Chrystusowi służyć jest największą wolnością i najwyższym szlachectwem”. Prawdziwości tych słów świętej Agaty nie będą rozumieli ludzie, którym służba Chrystusowa ciężko przychodzi. Sądzą oni, że goniąc za światowymi uciechami są prawdziwie wolni i prawdziwie znajdują szczęście. Ale jakże się mylą! Znajdą tylko niewolę, gorycz, niepokój i wyrzuty sumienia. Mieć prawdziwą wolność, znaczy służyć Chrystusowi. „Gdzie Duch Pański przebywa - mówi Pismo święte - tam panuje wolność”. Służba taka uwalnia nas od niewoli grzechu i szatana, wynosząc nas zarazem ponad nasze namiętności i czyniąc szlachetnymi. Wkładając na siebie słodkie jarzmo Chrystusa i biorąc lekkie brzemie Jego na nasze barki, dostępujemy słodkiej wolności dzieci Bożych, której przyjemności są: pokój, radość, rozkosz i wesele. Chrystus panuje w nas, a my panujemy z Chrystusem. Z Nim i przez Niego zwyciężamy świat i szatana wraz ze złymi pożądliwościami, w nagrodę zaś uczestniczymy w wieczności w Jego szczęśliwym panowaniu w Królestwie niebieskim. „Stawszy się niewolnikami Boga, macie swój owoc ku poświęceniu, a za koniec żywot wieczny” (Rzym. 6,22). (rf) Św. Agata urodziła się ok. 235 roku na Sycylii. Przyjąwszy chrzest, postanowiła żyć w dziewictwie. W czasie prześladowań chrześcijan została skazana na tortury, podczas których odcięto jej piersi. Ostatecznie zginęła rzucona na rozżarzone węgle. Św. Agata jest patronką Sycylii – chroni wyspę przed wybuchami wulkanu Etna. Jest też szczególną wspomóżcielką kobiet chorujących na raka piersi. Jest jedną z czterech pierwszych świętych dziewic i męczennic chrześcijańskich. W rok po jej śmierci nastąpił wielki wybuch Etny. Spływająca lava nie zalała jednak miasta, a zatrzymała się tuż przed nim. To cudowne ocalenie nawet poganie przypisywali wstawiennictwu św. Agaty. W ikonografii chrześcijańskiej św. Agata przedstawiana jest w długiej sukni, z kleszczami, którymi zadawano jej tortury. Atrybutami św. Agaty są dom w płomieniach, kość słoniowa – symbol czystości i niewinności oraz siły moralnej, a także misa z obciętymi podczas męczeństwa piersiami.